

Księga Powtórzonego Prawa

Rozdział 33

1. To jest błogosławieństwo, którym błogosławił Mojżesz, człowiek Boży, synom Izraelowym przed śmiercią swą. 2. I rzekł: JAHWE z Synaj przyszedł i z Seir wszedł nam, ukazał się z góry Faran, a z nim świętych tysiące, w prawicy jego ognisty zakon. 3. Umiłował narody, wszyscy święci są w ręku jego, a którzy przybliżają się do nóg jego, wezmą z nauki jego. 4. Zakon nam przykazał Mojżesz za dziedzictwo mnóstwa Jakobowego. 5. Będzie u naprawszego królem zgromadziwszy książęta ludu z pokoleńmi Izraelowemi. 6. Niech żywie Ruben, a niech nie umiera, a niechaj będzie mały w liczbie. 7. To jest błogosławieństwo Judowe: Usłysz, JAHWE, głos Judów, a do ludu jego wprowadź go. Ręce jego będą się zań biły i pomocnikiem jego przeciwko nieprzyjaciołom jego będzie. 8. Lewiemu też rzekł: Doskonałość twoja i nauka twoja mężowi świętemu twemu, któregoś doświadczył w pokuszeniu i osądziłeś u wód sprzeciwieństwa. 9. Który rzekł ojcu swemu i matce swej: Nie znam was, a braciej swej: Nie wiem o was, i nie znali synów swoich. Ci strzegli mów twoich i przymierze twe zachowali: 10. sądy twoje, o Jakobie, i zakon twój, o Izraelu; będą kłaść kadzenie w zapalczywości twojej i całopalenie na ołtarzu twoim. 11. Błogosław, JAHWE, mocy jego, a sprawy rąk jego przyjm: potłucz grzbiety nieprzyjaciół jego, a którzy go nienawidzą, niechaj nie powstaną. 12. Beniaminowi też rzekł: Namilszy PANSKI będzie mieszkał u niego bezpiecznie, jako w łożnicy cały dzień mieszkać będzie, a między ramiony jego będzie odpoczywał. 13. Jozefowi też rzekł: Z błogosławienia PANSKIEGO ziemia jego, z owoców niebieskich i rosy, i głębokości podległej. 14. Z jabłek, owoców słońca i księżyca, 15. z wierzchu starych gór, z owoców pagórków wiecznych 16. i z urodzajów ziemi, i z obfitości jej. Błogosławieństwo Onego, który się we krzu ukazał, niechaj przydzie na głowę Jozefową i na wierzch głowy Nazareusza między bracią jego. 17. Jako pierworodnego byka piękność jego, rogi Rynoceroty rogi jego, temi rozmicie narody aż na kraje ziemi: teć są mnóstwa Efraim i te tysiące Manasse. 18. A Zabulonowi rzekł: Wesel się, Zabulon, w wyszcium twoim, a Issachar, w namiociech twoich. 19. Ludzi przyzową na górę, tam ofiarować będą ofiary sprawiedliwości, którzy powódź morską będą ssać jako mleko i skarby zakryte piasku. 20. I Gadowi rzekł: Błogosławiony w szerokości Gad: jako lew odpoczywał i wziął ramię i głowę. 21. I oglądał państwo swoje, że w części jego nauczyciel jest odłożony, który był z książęty ludu i czynił sprawiedliwości PANSKIE, i sąd jego z Izraelem. 22. Danowi też rzekł: Dan, szczenię lwie, popłynie hojnie z Basan. 23. A Neftalemu rzekł: Neftali będzie używał obfitości i pełen będzie błogosławieństwa PANSKIEGO, morze i południe posiedzie. 24. Aserowi też rzekł: Błogosławiony w syniech Aser, niech będzie przyjemny bracie swej a niech omacza w oliwie nogę swoją. 25. Żelazo i miedź obuwie jego. Jako dni młodości twojej, tak i starość twoja. 26. Nie masz innego Boga jako Bóg Naprawszego: Wsiadacz Niebieski pomocnikiem twoim, wielmożnością jego obłoki przebiegają. 27. Mieszkanie jego wzgórze, a ze spodku ramiona wieczne; wyrzuci przed obliczem twoim

nieprzyjaciela i rzecze: Skrusz się. **28.** Będzie mieszkał Izrael bezpiecznie i sam, oko Jakobowe w ziemi zboża i wina, a niebiosy zachmurzą się rosą. **29.** Błogosławionyś ty, Izraelu! Kto podobny tobie, ludu, który zbawion bywasz w JAHWE: tarcz pomocy twojej i miecz chwały twojej! Zaprzą się cię nieprzyjaciele twoi, a ty po szyjach ich deptać będziesz.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.